

Huwaran ng Paghuhukom ng Diyos

**Jutta Deichsel
Adrian Ebens**

Huwaran ng Paghuhukom ng Diyos

Inilimbag ng

maranathamedia.com

Enero 2017

www.maranathamedia-philippines.com

Karamihan sa mga Kristiyano ay may matatag na ideya tungkol sa poot at mga paghatol ng Diyos, tungkol sa Kanyang mga pagdalaw, Kanyang paghihiganti at Kanyang mga parusa. Naniniwala sila, na kumakatawan sila sa isang aktibong pagkilos ng Diyos na nawawalan ng pasensya sa isang tiyak na punto at nagpaparusa at nag-aalis sa mga lumalabag sa Kanyang batas sa pamamagitan ng pag-uutos sa Kanyang mga banal na anghel na saktan, pahirapan at patayin ang mga tao at sa pamamagitan ng paggamit ng mga puwersa ng kalikasan sa isang mapanirang paraan upang makamit ang Kanyang layunin na wasakin ang tumalikod.

Sa kabilang banda, ipinakita po kay Ellen G. White ang isa pang larawan:

Ipinakita sa akin na ang mga paghatol ng Diyos ay hindi tuwirang lalabas mula sa Panginoon sa kanila, ngunit sa ganitong paraan: Inilalagay nila ang kanilang sarili sa kabila ng Kanyang proteksyon. Binabalaan Niya, itinutuwid, sinasaway, at itinuro ang tanging landas ng kaligtasan; kung gayon, kung yaong mga naging layunin ng Kanyang espesyal na pangangalaga ay susundin ang kanilang sariling landas, hiwalay sa Espiritu ng Diyos, pagkatapos ng paulit-ulit na mga babala, kung pipiliin nila ang kanilang sariling paraan, kung gayon ay hindi Niya inatasan ang Kanyang mga anghel na pigilan ang mga tiyak na pag-atake ni Satanas sa kanila. Ang kapangyarihan ni Satanas ang kumikilos sa dagat at sa lupa, na nagdudulot ng kapahamakan at kabagabagan at winalis ang maraming tao upang matiyak ang kanyang biktima. — Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}

Narito po ang dalawa pang panipi na nagpapatunay po sa huwaran na ito:

Nalampasan ng masasama ang hangganan ng kanilang probasyon; ang Espiritu ng Diyos, na patuloy na nilalabanan, ay sa wakas ay inalis. Hindi nasisilungan ng banal na biyaya, wala silang proteksiyon mula sa masama. — The Great Controversy, 614 (1911). {LDE 242.5}

Gumagawa din si Satanas sa pamamagitan ng mga elemento upang makuha ang kanyang ani ng mga kaluluwang hindi handa. Pinag-aralan niya ang mga lihim ng mga laboratoryo ng kalikasan, at ginagamit niya ang lahat ng kanyang kapangyarihan upang kontrolin ang mga elemento hangga't ipinahihintulot ng Diyos. ... Ang Diyos ang nagtatanggol sa Kanyang mga nilalang at nagkukulong sa kanila mula sa kapangyarihan ng maninira. Ngunit ang sanlibutang Kristiyano ay nagpakita ng paghamak sa batas ni Jehova; at gagawin ng Panginoon ang Kanyang ipinahayag na Kanyang gagawin—aalisin Niya ang Kanyang mga pagpapala sa lupa at aalisin ang Kanyang pangangalaga

sa mga nagrerebelde sa Kanyang batas at nagtuturo at pipilitin ang iba na gawin din iyon. {GC 589.2}

Dito po ay ibinigay sa atin ang isang malinaw na huwaran po ng mga paghatol ng Diyos. Ito po ang pagkakasunod-sunod ng huwaran na ito:

1. Ang Diyos ay nagbabala, nagwawasto, sumasaway at nagtuturo sa tanging daan ng kaligtasan
2. Sinusunod ng mga tao ang kanilang sariling landas, hiwalay sa Espiritu ng Diyos
3. Kahit na pagkatapos ng paulit-ulit na mga babala pinipili nila ang kanilang sariling paraan
4. Inilalagay nila ang kanilang sarili sa kabila ng Kanyang proteksyon
5. Inalis ng Diyos ang Kanyang mga pagpapala at inaalis ang Kanyang pangangalaga
6. Ang Espiritu ng Diyos ay binawi
7. Hindi inutusan ng Diyos ang Kanyang mga anghel na pigilan ang mga desisyong pag-atake ni Satanas sa kanila
8. Ang kapangyarihan ni Satanas ay kumikilos sa dagat at sa lupa, na nagdudulot ng kapahamakan at kabagabagan at tinatangay ang mga tao upang matiyak ang kanyang biktima.

Sa pamamagitan ng paraan ng pagpapahayag nito ng Bibliya, sa ating pag-unawa ng tao sa galit, paghihiganti, kaparusahan at paghatol madalas tayong nahihirapang kilalanin ang huwaran na ito sa mga paghatol ng Diyos. Mas gusto nating makita ang isang aktibo, galit na Diyos na gumagamit ng mga elemento at nagtuturo sa Kanyang mga anghel na lipulin ang mga lumalabag. Kaya naman mahalaga na matutunan nating ilapat ang huwang ito sa mga paghatol ng Diyos kung hindi man ay makakakuha tayo ng maling larawan ng katangian ng Diyos.

Para pag-aralan ang pattern na ito, isaalang-alang natin ang dalawang totoong pangyayari, ang pagkawasak ng Jerusalem noong 70 AD at ang

pagpapako kay Kristo sa Krus na parehong nauugnay sa huling pagkawasak ng masasama.

*Mga luha na nasa maraming mata nang itinuon ko ang kanilang pansin sa pagdurusa at pagpapako kay Kristo sa krus, at ang pagkawasak ng Jerusalem na **sumasagisag sa huling pagkawasak ng masasama**. RH Hunyo 1, 1886, par. 18*

Mahamanap ba natin ang huwaran ng paghatol ng Diyos na ipinakita kay Ellen White? Makikilala ba natin ang pagkakasunod-sunod? Sa unang kabanata ng aklat na The Great Controversy mayroon tayong inspiradong ulat tungkol sa nangyari noong panahong iyon upang ipaliwanag ang una sa dalawang pangyayaring ito.

Dahil hindi natin masisipi ang buong kabanata dito, makatutulong kung babasahin mo ang kabanata para sa iyong sarili. Sinipi lamang namin ang ilang mga pangungusap upang makita na ito ay tunay na tumatalakay sa isang paghatol ng Diyos at na ang lahat ng mga terminong ito ay ginagamit na nagpapahirap sa atin na makita kaagad kung ano ang tunay na nangyari.

*Ang oras ng pag-asa at pagpapatawad ay mabilis na lumipas; halos **puno na ang saro ng matagal nang ipinagpaliban na poot ng Diyos**. p.20*

*Nakita niya **ang mapangwasak na anghel na may tabak na itinaas laban sa lunsod na napakatagal nang tahanan ni Jehova**. p.21*

*...Nakita Niya **ngunit ang unang burador mula sa tasa ng galit na sa huling paghatol ay dapat niyang maubos sa mga latak nito**. p.21*

*Nanatili Akong **anghel ng katarungan, tinawag kita sa pagsisisi**. p.21*

Nakita ni Kristo .. Jerusalem .. nagmamadali upang matugunan ang mga ganting hatol ng Diyos. p.22

Ipinahayag ni Jesus sa nakikinig na mga disipulo ang mga kahatulan na babagsak sa apostatang Israel, at lalo na ang ganting paghihiganti na darating sa kanila dahil sa kanilang pagtangga at pagpapako sa krus sa Mesiyas. p.25

Dahil sa kanyang mga kasalanan, ang poot ay tinuligsa laban sa Jerusalem, at ang kanyang katigasan ng ulo na kawalan ng pananampalataya ay nagbigay sa kanya ng tiyak na kapahamakan. p.26

Sa loob ng halos apatnapung taon matapos ang kapahamakan ng Jerusalem ay ipahayag ni Kristo Mismo, ipinagpaliban ng Panginoon ang Kanyang mga paghatol sa lungsod at sa bansa. p.27

Ginawa ng mga Hudyo ang kanilang sariling mga tanikala; napuno nila para sa kanilang sarili ang saro ng paghihiganti. p.35

Kailanman ay hindi binigyan ng mas tiyak na patotoo sa pagkamuhi ng Diyos sa kasalanan at sa tiyak na kaparusahan na babagsak sa nagkasala. p.35

Ang propesiya ng Tagapagligtas tungkol sa pagdalaw ng mga paghatol sa Jerusalem ... p.35

Sa mga pangungusap na ito maraming kilalang termino ang binanggit tulad ng "mga paghusga sa gantimpala", "tasa ng galit", "tasa ng paghihiganti" at higit pa. Sa mga terminong ito, iniuugnay natin ang ilang mga imahinasyon. Ibuod natin ang mga ito muli:

- ang saro ng matagal nang ipinagpaliban na poot ng Diyos
- ang mapangwasak na anghel na may tabak na nakataas laban sa lungsod
- ang unang hihip ng hangin mula sa tasa ng galit na iyon

- ang anghel ng hustisya
- ang ganti na mga paghatol ng Diyos
- ang mga paghatol
- ang ganti ng paghihiganti
- ang galit ay tinuligsa laban sa Jerusalem
- ang tasa ng paghihiganti
- Ang pagkamuhi ng Diyos sa kasalanan at ang tiyak na kaparusahan na babagsak sa nagkasala
- ang pagdalaw ng mga paghatol

Walang alinlangan na ang pagkawasak ng Jerusalem ay paghatol ng Diyos. Ang gusto nating malaman ay kung ang huwaran na ipinakita ni Ellen White ay mailalapat sa kaganapang ito. Narito muli ang huwaran na ito:

*Ipinakita sa akin na **ang mga paghatol ng Diyos ay hindi tuwirang lalabas mula sa Panginoon sa kanila, ngunit sa ganitong paraan: Inilalagay nila ang kanilang sarili sa kabila ng Kanyang proteksyon.** Binabalaan Niya, itinutuwid, sinasaway, at itinuro ang tanging landas ng kaligtasan; kung gayon, kung yaong mga naging layunin ng Kanyang espesyal na pangangalaga ay susundin ang kanilang sariling landas, hiwalay sa Espiritu ng Diyos, pagkatapos ng paulit-ulit na mga babala, kung pipiliin nila ang kanilang sariling paraan, **kung gayon ay hindi Niya inatasan ang Kanyang mga anghel na pigilan ang mga tiyak na pag-atake ni Satanas sa kanila. Ang kapangyarihan ni Satanas ang kumikilos sa dagat at sa lupa, na nagdudulot ng kapahamakan at kabagabagan at winalis ang maraming tao upang matiyak ang kanyang biktima.** — Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}*

Mula sa huwaran na ito, nabuo na natin ang sequence na ito na may walong katangian:

1. Ang Diyos ay nagbabala, nagwawasto, sumasaway at nagtuturo sa tanging daan ng kaligtasan

2. Sinusunod ng mga tao ang kanilang sariling landas, hiwalay sa Espiritu ng Diyos
3. Kahit na pagkatapos ng paulit-ulit na mga babala pinipili nila ang kanilang sariling paraan
4. Inilalagay nila ang kanilang sarili sa kabila ng Kanyang proteksyon
5. Inalis ng Diyos ang Kanyang mga pagpapala at inaalis ang Kanyang pangangalaga
6. Ang Espiritu ng Diyos ay binawi
7. Hindi inutusan ng Diyos ang Kanyang mga anghel na pigilan ang mga desisyong pag-atake ni Satanas sa kanila
8. Ang kapangyarihan ni Satanas ay kumikilos sa dagat at sa lupa, na nagdudulot ng kapahamakan at kabagabagan at tinatangay ang mga tao upang matiyak ang kanyang biktima.

Mahamanap ba natin ang pagkakasunod-sunod na ito at ang mga katangiang ito sa mga pangyayari ng pagkawasak ng Jerusalem? Ang susunod na talata mula sa unang kabanata sa “Great Controversy” ay sumasagot sa tanong na ito at nagbibigay sa atin ng malinaw na larawan. Ang bilang ng kaukulang katangian ng huwaran sa itaas ay ibinibigay sa mga braket para mas maging malinaw ito:

*Ginawa ng mga Hudyo ang kanilang sariling mga tanikala; napuno nila para sa kanilang sarili ang saro ng paghihiganti. Sa lubos na pagkawasak na nangyari sa kanila bilang isang bansa, at sa lahat ng mga kaabahan na sumunod sa kanila sa kanilang pagkalat, sila ay umaani lamang ng ani na inihasik ng kanilang sariling mga kamay. Sabi ng propeta: “O Israel, nilipol mo ang iyong sarili;” "sapagka't ikaw ay nahulog sa iyong kasamaan." (1,2,3) Oseas 13:9; 14:1. **Ang kanilang mga pagdurusa ay madalas na kinakatawan bilang isang parusang binisita sa kanila sa pamamagitan ng direktang utos ng Diyos. Sa gayon ang dakilang manlilinlang ay naghahangad na itago ang kanyang sariling gawa (8). Sa pamamagitan ng matigas na pagtangga sa banal na pag-ibig at awa, ang mga Hudyo ay naging sanhi ng pag-***

alis ng proteksyon ng Diyos mula sa kanila (4,5,6,7), at pinahintulutan si Satanas na pamunuan sila ayon sa kanyang kalooban (8). Ang kakila-kilabot na kalupitan na isinagawa sa pagkawasak ng Jerusalem ay isang pagpapakita ng kapangyarihang mapaghiganti ni Satanas sa mga sumusuko sa kanyang kontrol (7,8). {GC 35.3}

Hindi natin malalaman kung magkano ang utang natin kay Kristo para sa kapayapaan at proteksyon na tinatamasa natin. **Ito ay ang pumipigil na kapangyarihan ng Diyos na pumipigil sa sangkatauhan na ganap na makapasa sa ilalim ng kontrol ni Satanas (5,6,7,8).** Ang mga masuwayin at hindi nagpapasalamat ay may malaking dahilan para sa pasasalamat sa awa at mahabang pagtitiis ng Diyos sa pagpigil sa malupit, mapagpahamak na kapangyarihan ng masama (7,8). Ngunit kapag ang mga tao ay lumampas sa mga limitasyon ng banal na pagtitiis, ang pagpigil na iyon ay aalisin (5,6,7). **Ang Diyos ay hindi tumatayo sa makasalanan bilang isang tagapagpatupad ng hatol laban sa paglabag; ngunit iniinwan Niya sa kanilang sarili ang mga tumatanggi sa Kanyang awa (5,6,7), upang anihin ang kanilang inihasi (2,3,4).** Bawat sinag ng liwanag na tinanggihan, bawa't babala na hinahamak o hindi pinakinggan, bawa't pagnanasa na ipinagkakaloob, bawat pagsuway sa batas ng Diyos, ay isang binhing inihasi na nagbubunga ng walang-kabuluhang ani nito (1,2,3,4). **Ang Espiritu ng Diyos, na patuloy na nilalabanan, ay sa wakas ay umatras mula sa makasalanan (5,6), at pagkatapos ay walang natitira na kapangyarihan upang kontrolin ang masasamang hilig ng kaluluwa, at walang proteksyon mula sa masamang hangarin at poot ni Satanas (5, 6,7,8).** Ang pagkawasak ng Jerusalem ay isang nakakatakot at solemne na babala sa lahat na walang kabuluhan sa mga alok ng banal na biyaya at lumalaban sa mga pagsusumamo ng banal na awa (1,2,3). **Kailanman ay hindi binigyan ng mas tiyak na patotoo sa pagkamuhi ng Diyos sa kasalanan at sa tiyak na kaparusahan na babagsak sa nagkasala. (GC 36.1)**

Ang paglalarawang ito ay tumutugma sa lahat ng aspeto sa huwaran ng mga paghatol ng Diyos na si Ellen White ay ipinakita ni Jesus. Kaya, sa kaganapan ng pagkawasak ng Jerusalem ang mga katagang paghatol, galit, paghihiganti, parusa atbp., ay nangangahulugan na **ang Diyos ay hindi tumatayo sa makasalanan bilang isang berdugo** ngunit Siya ay **lumalayo** sa makasalanan at **hindi na** siya **pinoprotektahan** mula sa malupit na kapangyarihan ng ang masama.

Iyan din ang kahulugan ng sinabi ni Jesus sa talinghaga ng hari na nagpapakasal sa kaniyang anak: Datapuwa't nang marinig ng hari, ay nagalit siya: at kaniyang sinugo ang kaniyang mga hukbo, at nilipol ang mga mamamatay-tao, at sinunog ang kanilang lungsod. Mateo 22:7

*“Kaya't tinatakan ng mga Judio ang kanilang pagtanggap sa awa ng Diyos. Ang resulta ay inihula ni Kristo sa talinghaga. Ang hari ay **“nagpadala ng kanyang mga hukbo, at nilipol ang mga mamamatay-tao na iyon, at sinunog ang kanilang lungsod.”** Ang paghatol na ipinahayag ay dumating sa mga Hudyo sa pagkawasak ng Jerusalem at sa pagkalat ng bansa.”* {COL 308.3}

Tila kakaiba sa atin na ang Bibliya ay nagpapahayag ng sarili sa ganitong paraan. Ngunit ang banal na kasulatan ay sariling tagapagsalin at malinaw na nagsasabi sa atin kung ano talaga ang galit ng Diyos. Ito ay ang pagtatago ng mukha ng Diyos.

*“**Sa kaunting pagiinit ay ikinubli Ko ang Aking mukha** sa iyo sa isang sangdali; nguni't kinaawaan kita sa pamamagitan ng walang hanggang kagandahang-loob, sabi ng Panginoon, na iyong Manunubos.”* Isaias 54:8

*“**Huwag Mong ikubli ang Iyong mukha sa akin; Huwag Mong ihiwalay ang iyong lingkod ng dahil sa galit: Ikaw ay naging aking saklolo; Huwag mo akong itakuwil, o pabayaan man, Oh Dios ng aking kaligtasan.**”* Awit 27:9

“Kung magkagayo’y ang Aking galit ay magaalab laban sa kanila sa araw na yaon, at Aking pababayaan sila, at Aking ikukubli ang Aking mukha sa kanila, at sila’y sasakmalin, at maraming kasamaan at kabagabagan ang darating sa kanila; na anopa’t kanilang sasabihin sa araw na yaon, Hindi ba ang mga kasamaang ito ay dumating sa atin dahil sa ang ating Dios ay wala sa gitna natin?” Deutoronomio 31:17

Hindi ba ito isang kahanga-hangang alinsunod sa pattern na pinag-aaralan natin? Ang pag-alis ng Espiritu ng Diyos ay tumutugma sa pagtatago ng Kanyang mukha. Ito ay tiyak na isang masakit na proseso para sa Diyos na walang kasiyahan sa pagkamatay ng masasama (Eze 18:23).

Sa wakas ay nais kong ituro ang dalawang bagay na binanggit ni Ellen White sa kabanatang ito tungkol sa pagkawasak ng Jerusalem.

Ang Espiritu ng Diyos, na patuloy na nilalabanan, ay sa wakas ay umalis sa makasalanang (5,6), at pagkatapos ay walang natitira na kapangyarihan upang kontrolin ang masasamang hilig ng kaluluwa, at walang proteksyon mula sa masamang hangarin at poot ni Satanas.
GC 36

Ito ang nangyayari kapag ang Diyos ay lumayo sa atin:

1. Walang natitira pang kapangyarihang kontrolin ang masasamang hilig ng kaluluwa
2. Walang proteksyon mula sa masamang hangarin at poot ni Satanas

Ito ay binanggit muli sa pahina 36:

Ang mga talaan ng nakaraan,—ang mahabang prusisyon ng mga kaguluhan, mga tunggalian, at mga himagsikan, ang “paglalaban ng

mandirigma ... na may nakakalito na ingay, at mga kasuotang nabalot ng dugo” (Isaias 9:5),—ano ang mga ito, sa kaibahan sa mga kakilabot sa araw na iyon kung kailan ang pumipigil na Espiritu ng Diyos ay ganap na aalisin mula sa masasama, hindi na mapipigilan ang pagsiklab ng pagsinta ng tao at poot ni Satanas! GC 36

Ito ang dapat nating katakutan:

1. Ang pagsabog ng hilig ng tao
2. Ang pagsiklab ng galit ni Satanas

Pinoprotektahan tayo ng Espiritu ng Diyos mula sa una.

Pinoprotektahan tayo ng mga Anghel ng Diyos mula sa pangalawa.

Ang pagkawasak ng Jerusalem ay mahalaga dahil tinutugunan nito ang proseso ng mga paghatol ng Diyos sa buong kasaysayan ng tao at sa katapusan ng mundo. Pansinin kung paano nagsasalita ang Espiritu ng Propesiya sa apat na pangunahing paghatol sa loob ng parehong konteksto.

Ang mga tao ay hindi maaaring walang parusa na tanggihan ang babala na ipinadala sa kanila ng Diyos sa awa. Isang mensahe ang ipinadala mula sa langit sa mundo noong panahon ni Noe, at ang kanilang kaligtasan ay nakasalalay sa paraan ng kanilang pakikitungo sa mensaheng iyon. Dahil tinanggihan nila ang babala, ang Espiritu ng Diyos ay inalis mula sa makasalanang lahi, at namatay sila sa tubig ng Baha. Sa panahon ni Abraham, ang awa ay tumigil sa pagsusumamo sa nagkasalang mga naninirahan sa Sodoma, at lahat maliban kay Lot kasama ang kanyang asawa at dalawang anak na babae ay natupok ng apoy na ibinaba mula sa langit. Kaya sa mga araw ni Kristo. Ipinahayag ng Anak ng Diyos sa mga hindi sumasampalataya na mga Hudyo ng henerasyong iyon: "Ang inyong bahay ay naiwan sa inyo na sira." Mateo 23:38. Sa pagtingin sa mga huling araw, ang kaparehong Walang-hanggang Kapangyarihan ay nagpahayag, tungkol sa mga taong "hindi

tumanggap ng pag-ibig sa katotohanan, upang sila ay maligtas": "Dahil dito ay padadalhan sila ng Diyos ng matinding panlilinlang, upang sila ay maniwala sa kasinungalingan: upang silang lahat ay mapahamak na hindi naniwala sa katotohanan, ngunit nasiyahan sa kalikuan." 2 Tesalonica 2:10-12. Habang tinatanggihan nila ang mga turo ng Kanyang salita, binawi ng Diyos ang Kanyang Espiritu at iniwan sila sa mga panlilinlang na kanilang iniibig. {GC 431.1}

Nakita natin ang mga paghatol ng baha, ang Sodoma at Gomorra, ang pagkawasak ng Jerusalem at ang katapusan ng mundo na lahat ay sumusunod sa huwaran na ito. Dapat tayong tumingin sa isa pang halimbawa ng huwang ito upang harapin ang tanong ng huling pagkawasak ng masasama. Yamang ang buong sangkatauhan ay bubuhaying muli sa katapusan ng milenyo, sa wakas ay mararanasan ng masasama ang ikalawang kamatayan. Ang lahat ng mga paghatol ng Bibliya hanggang sa wakas ay naglalagay sa mga tao sa kalagayan ng pagtulog ng Bibliya. Gaya ng sinabi ni Hesus tungkol kay Lazarus hindi siya patay kundi natutulog. Si Jesus lamang ang nakaranas ng huling paghatol sa masasama. Kaya't dapat nating pag-aralan ang kamatayan sa krus upang maunawaan ang huling kamatayan ng masasama. Kinuha ni Jesus ang halaga ng kasalanan sa Kanyang sarili at naranasan ang kabayaran ng kasalanan para sa atin.

“Datapuwa't ipinagtatagubilin ng Dios ang Kaniyang pagibig sa atin, na nang tayo'y mga makasalanan pa, si Cristo ay namatay dahil sa atin. Lubha pa nga ngayong inaaring-ganap sa pamamagitan ng Kaniyang dugo, ay mangaligtas tayo sa galit ng Dios sa pamamagitan Niya.”
Roma 5:8-9

“Nguni't Siya'y nasugatan dahil sa ating mga pagsalangsang, Siya'y nabugbog dahil sa ating mga kasamaan, ang PARUSA ng tungkol sa ating kapayapaan ay nasa Kaniya; at sa pamamagitan ng Kaniyang mga latay ay nagsigaling tayo.” Isaias 53:5

Sundin natin ang pagkakasunod-sunod ng kamatayan ni Kristo upang makita kung ano ang mangyayari sa masasama sa katapusan ng panahon.

*“Kay Kristo bilang ating kahalili at katiyakan ay inilagay ang kasamaan nating lahat. Siya ay ibinilang na isang mananalangang, upang tayo ay matubos Niya sa paghatol sa kautusan. **Ang pagkakasala ng bawat inapo ni Adan ay dumidiin sa Kanyang puso.** Ang poot ng Diyos laban sa kasalanan, ang kakila-kilabot na pagpapakita ng Kanyang sama ng loob dahil sa kasamaan, ay pumuno sa kaluluwa ng Kanyang Anak ng pagkabalisa. Sa buong buhay Niya ay inilalathala ni Kristo sa isang nahulog na mundo ang mabuting balita ng awa at mapagpatawad na pag-ibig ng Ama. Kaligtasan para sa pinuno ng mga makasalanan ang Kanyang tema. **Ngunit ngayon sa kakila-kilabot na bigat ng kasalanang dinadala Niya, hindi Niya makita ang nagkakasundo na mukha ng Ama. Ang pag-alis ng banal na mukha mula sa Tagapagligtas sa oras na ito ng matinding paghihirap ay tumusok sa Kanyang puso ng kalungkutan na hindi kailanman lubos na mauunawaan ng tao. Napakatindi ng paghihirap na ito na halos hindi naramdaman ang Kanyang pisikal na sakit.**” {DA 753.1}*

Kapag ang Espiritu ng Diyos ay lumayo mula sa makasalanan, walang mang-aaliw upang hikayatin silang magtiwala sa awa ng Diyos. Ang makasalanan ay naiwan upang harapin ang katalogo ng kanilang mga kasalanan nang walang anumang pag-asa. Ito ang pakiramdam ng pagiging makasalanan ang dahilan upang si Kristo ay sumigaw:

*“At nang malapit na ang oras na ikasiyam ay **sumigaw si Jesus** ng malakas na tinig, na sinasabi: **Eli, Eli, lama sabachthani?** sa makatuwid baga'y, **Dios Ko, Dios Ko** bakit **Mo Ako** pinabayaan?” Mateo 27:46*

Pakiramdam ni Kristo ay lubos na pinabayaan at nag-iisa habang dinadala ang ating mga kasalanan sa Kanya.

“Si Satanas sa kanyang mabangis na mga tukso ay nawasak ang puso ni Jesus. Ang Tagapagligtas ay hindi makakita sa mga pintuan ng libingan. Ang pag-asa ay hindi nagharap sa Kanya ng Kanyang paglabas mula sa libingan bilang isang mananakop, o sabihin sa Kanya ang pagtanggap ng Ama sa sakripisyo. Natakot siya na ang kasalanan ay napakasakit sa Diyos na ang kanilang paghihiwalay ay magiging walang hanggan. Nadama ni Kristo ang dalamhati na mararamdaman ng makasalanan kapag ang awa ay hindi na magsusumamo para sa nagkasalang lahi. Ang pakiramdam ng kasalanan, na dinadala ang poot ng Ama sa Kanya bilang kahalili ng tao, ang naging dahilan ng pagkapait ng saro na Kanyang ininom, at sinira ang puso ng Anak ng Diyos.” {DA 753.2}

Ang pakiramdam ng kasalanan ang nagdadala ng poot ng Ama sa masasama. Ano ang galit ng Ama?

“Hanggang kailan, Oh Panginoon, magkukubli Ka magpakailan man? Hanggang kailan magniningas ang Iyong poot na parang apoy?” Awit 89:46

Ang galit ng Ama ay ang pagtatago ng mukha ng Diyos.

“Sa makapal na kadiliman ay nakatago ang presensya ng Diyos. Ginagawa niya ang kadiliman na Kanyang pabilyon, at ikinukubli ang Kanyang kaluwalhatian sa mga mata ng tao. Ang Diyos at ang Kanyang mga banal na anghel ay nasa tabi ng krus. Kasama ng Ama ang Kanyang Anak. Ngunit ang Kanyang presensya ay hindi nahayag. Kung ang Kanyang kaluwalhatian ay sumikat mula sa ulap, nawasak sana ang bawat tumitingin ng tao. At sa kakila-kilabot na oras na iyon si Kristo ay hindi dapat aliwin sa presensya ng Ama. Niyurakan Niyang mag-isa ang pisaan ng alak, at sa mga tao ay walang kasama Niya.” {DA 753.4}

Ang Ama ay naroroon kasama ng Kanyang Anak sa kadiliman ngunit ang pagkakasala ng kasalanan ay naging dahilan upang maalís ang kaaliwan ng Ama. Ang Ama ay naroroon kasama ng makasalanan kapag sila ay namatay ngunit hindi nila Siya makikilala dahil ang Kanyang Espiritu ay naalis na. Napansin natin sa teksto sa itaas na itong pagtatago ng mukha ng Ama sa pamamagitan ng pag-alis ng Espiritu ay parang nagniningas na apoy. Ang nagniningas na apoy na ito ay inilarawan sa ibang daku sa Kasulatan.

Narito, ang pangalan ng Panginoon ay magmumula sa malayo, na nagniningas ng Kaniyang galit, at nasa umiilanglang na salimuot na usok: ang Kaniyang mga labi ay puno ng pagkagalit, at ang Kaniyang dila ay gaya ng mamumugnaw na apoy: Isaias 30:27

Pansinin na sinasabi nito na ang pangalan ng PANGINOON ay nagmumula sa malayo. Ang pangalan ng Diyos ay ang katangian [KARAKTER] ng Diyos. Kapag ang makasariling makasalanan ay tumitingin sa perpekto at walang pag-iimbot na pag-ibig ng Diyos, ito ay naghahayag ng kabuuang kasamaan ng makasalanan at ito ay nagdudulot ng matinding sakit tulad ng pagtingin sa napakaliwanag na liwanag pagkatapos na nasa malalim na kadiliman sa loob ng maraming taon.

“Ngayon ay muling nagpakita si Kristo sa paningin ng Kanyang mga kaaway. Malayo sa itaas ng lungsod, sa ibabaw ng isang pundasyon ng pinaningas na ginto, ay isang trono, mataas at matayog. Sa tronong ito nakaupo ang Anak ng Diyos, at nasa paligid Niya ang mga sakop ng Kanyang kaharian. Ang kapangyarihan at kamahalan ni Kristo ay walang wikang makapaglalarawan, walang panulat na ilarawan. Ang kaluwalhatian ng Amang Walang Hanggan ay bumabalot sa Kanyang Anak. Ang ningning ng Kanyang presensya ay pumupuno sa Lunsod ng Diyos, at umaagos palabas sa kabila ng mga pintuan, binabaha ang buong mundo ng ningning nito.” {GC 665.1}

Ang pinakadakilang kaluwalhatian ng Ama at Anak ay ang pagpapakita ng krus at sa katapusan ng 1000 taon ay mamasdan ng buong mundo ang kaluwalhatian ng krus. Basahin nating mabuti ang paghihirap na dulot nito para sa masasama habang minamasdan nila ang krus:

“Sa itaas ng trono ay inihayag ang krus; at tulad ng isang malawak na tanawin ay lumilitaw ang mga tagpo ng tukso at pagkahulog ni Adan, at ang sunud-sunod na mga hakbang sa dakilang plano ng pagtubos. Ang mababang kapanganakan ng Tagapagligtas; Ang kanyang maagang buhay ng pagiging simple at pagsunod; Ang kanyang binyag sa Jordan; ang ayuno at tukso sa ilang; Ang Kanyang pampublikong ministeryo, na inilalahad sa mga tao ang pinakamahalagang pagpapala ng langit; ang mga araw na puno ng mga gawa ng pag-ibig at awa, ang mga gabi ng panalangin at pagbabantay sa pag-iisa ng mga bundok; ang mga pakana ng inggit, poot, at masamang hangarin na gumanti sa Kanyang mga pakinabang; ang kakila-kilabot, mahiwagang paghihirap sa Getsemani sa ilalim ng mabigat na bigat ng mga kasalanan ng buong mundo; Ang kanyang pagkakanulo sa mga kamay ng mamamatay-tao nagkakagulong mga tao; ang nakakatakot na mga pangyayari noong gabing iyon ng kakila-kilabot--ang hindi lumalaban na bilanggo, na pinabayaan ng Kanyang pinakamamahal na mga alagad, ay walang pakundangan na nagmamadali sa mga lansangan ng Jerusalem; ang Anak ng Diyos ay buong galak na ipinakita sa harap ni Anas, iniharap sa palasyo ng mataas na saserdote, sa bulwagan ng paghatol ni Pilato, sa harap ng duwag at malupit na si Herodes, tinutuya, ininsulto, pinahirapan, at hinatulan ng kamatayan--lahat ay malinaw na inilalarawan.”

“At ngayon bago ang umuugong na karamihan ay nahayag ang mga huling tagpo--ang matiyagang Nagdurusang tumatahak sa landas patungo sa Kalbaryo; ang Prinsipe ng langit na nakabitin sa krus; ang mapagmataas na mga pari at ang mapanlilibak na mga taong nanunuya sa Kanyang nagtatapos na paghihirap; ang supernatural na kadiliman; ang umaalon na lupa, ang mga napunit na bato, ang mga bukas na libingan,

na nagmarka ng sandali nang ibigay ng Manunubos ng mundo ang Kanyang buhay.”

Ang kakila-kilabot na panoorin ay lilitaw tulad ng dati. Si Satanas, ang kanyang mga anghel, at ang kanyang mga sakop ay walang kapangyarihang tumalikod sa larawan ng kanilang sariling gawain. Naaalala ng bawat aktor ang bahaging kanyang ginampanan. Si Herodes, na pumatay sa mga inosenteng anak ng Bethlehem upang mapuksa niya ang Hari ng Israel; ang batayang si Herodias, na kung saan ang nagkasalang kaluluwa ay nakasalalay ang dugo ni Juan Bautista; ang mahina, nag-uukol ng panahon kay Pilato; ang mapanuksong mga sundalo; ang mga saserdote at ang mga pinuno at ang galit na galit na karamihan na sumigaw, "Ang kaniyang dugo ay mapasa amin, at sa aming mga anak!"--nakikita ng lahat ang kabigatan ng kanilang pagkakasala. Sila ay walang kabuluhan na naghahangad na magtago mula sa banal na kamahalan ng Kanyang mukha, na nagniningning sa kaluwalhatian ng araw, habang ang mga tinubos ay naghagis ng kanilang mga korona sa paanan ng Tagapagligtas, na sumisigaw: "Siya ay namatay para sa akin!"

“Sa gitna ng tinubos na pulutong ay ang mga apostol ni Kristo, ang magiting na si Pablo, ang masigasig na si Pedro, ang minamahal at mapagmahal na si Juan, at ang kanilang tapat na pusong mga kapatid, at kasama nila ang napakaraming martir; habang nasa labas ng mga pader, kasama ang bawat kasuklam-suklam na bagay, ay yaong mga pinag-usig, ikinulong, at pinatay. Nariyan si Nero, yaong halimaw ng kalupitan at bisyo, na minamasdan ang kagalakan at kadakilaan ng mga minsan niyang pinahirapan, at sa sukdulang paghihirap ay nakatagpo siya ng satanikong kasiyahan. Ang kanyang ina ay naroon upang saksihan ang resulta ng kanyang sariling gawain; upang makita kung paano ang masamang selyo ng karakter na ipinadala sa kanyang anak, ang mga hilig na hinimok at binuo ng kanyang impluwensya at halimbawa, ay nagbunga sa mga krimen na naging sanhi ng pangininginig ng mundo.”

May mga papistang pari at mga mataas na kagawad ng simbahan, na nag-aangkin na sila ay mga embahador ni Kristo, gayunpaman ginagamit ang rack, ang piitan, at ang tulos upang kontrolin ang mga budhi ng Kanyang mga tao. Nariyan ang mga palalong Obispo na itinaas ang kanilang sarili sa Diyos at ipinagpalagay na baguhin ang batas ng Kataas-taasan. Yaong mga nagkukunwaring ama ng simbahan ay may pananagutan na dapat ibigay sa Diyos na kung saan sila ay mapapaumanhinan. Huli na sila ay ginawa upang makita na ang Isang Nakabanatig ng Kalahat-lahatan ay naninibugho sa Kanyang batas at na hindi Niya aalisin sa anumang paraan ang nagkasala. Nalaman na nila ngayon na kinikilala ni Kristo ang Kanyang interes sa Kanyang naghihirap na mga tao; at nadarama nila ang puwersa ng Kanyang sariling mga salita: "Yamang ginawa ninyo ito sa isa sa pinakamaliit sa Aking mga kapatid na ito, ay ginawa ninyo sa Akin." Mateo 25:40.

Ang buong masasamang mundo ay nakaharap sa hukuman ng Diyos sa paratang ng mataas na pagtataksil laban sa pamahalaan ng langit. Wala silang makikipaglaban sa kanilang kapakanan; sila ay walang dahilan; at ang hatol ng walang hanggang kamatayan ay binibigkas laban sa kanila.

Maliwanag na ngayon sa lahat na ang kabayaran ng kasalanan ay hindi marangal na kalayaan at buhay na walang hanggan, kundi pagkaalipin, kapahamakan, at kamatayan. Nakikita ng masasama kung ano ang nawala sa kanilang buhay ng paghihimagsik. Ang malayong mas mahigit at walang hanggang bigat ng kaluwalhatian ay hinamak nang ihandog sa kanila; ngunit gaano ito kanais-nais na lumilitaw ngayon. "Lahat ng ito," sigaw ng nawawalang kaluluwa, "maaaring mayroon ako; ngunit pinili kong ilayo sa akin ang mga bagay na ito. Oh, kakaibang pagkahibang! Ipinagpalit ko ang kapayapaan, kaligayahan, at karangalan sa kahabag-habag, kalapastanganan, at kawalan ng pag-asa." Nakikita ng lahat na ang kanilang pagbubukod sa langit ay makatarungan. Sa pamamagitan ng kanilang buhay ay kanilang ipinahayag: "Hindi natin nais na maghari sa atin ang Taong ito [si Jesus]." {GC 668.3}

Ang paghihirap na ito na kanilang mararanasan ay ang pagtatago ng mukha ng Ama sa pagpapakita ng krus. Habang ang krus ay ipinahayag sa lupa 2000 taon na ang nakalilipas sa pagtatapos ng milenyo muli itong ihahayag sa lahat ng mga naninirahan sa mundo nang sabay-sabay at muli ay itatago ng Ama ang Kanyang mukha at mararanasan ng masasama ang naranasan ni Kristo noong ang ang krus ay nahayag sa unang pagkakataon. Ang pagdurusang apoy na pumutol sa kaluluwa ni Kristo ay lalamunin ang masasama at mapupuno sila. Gaya ng sinasabi ng Kasulatan.

(4) Pinamuluputan ako ng mga tali ng kamatayan, At tinakot ako ng mga baha ng kasamaan. (5) Ang mga tali ng Sheol ay nasa buong palibot ko: Ang mga silo ng kamatayan ay dumating sa akin. (6) Sa aking kapanglawan ay tumawag ako sa Panginoon, At dumaing ako sa aking Dios: Dininig Niya ang aking tinig mula sa Kaniyang templo, At ang aking daing sa harap Niya ay dumating sa loob ng Kaniyang mga pakinig. (7) Nang magkagayo'y nauga at nayanig ang lupa, Ang mga patibayan naman ng mga bundok ay nakilos, At nauga, sapagka't Siya'y napoot. (8) **Napailanglang ang usok mula sa Kaniyang mga butas ng ilong, At apoy na mula sa Kaniyang bibig ay sumupok: Mga baga ay nangagalab sa pamamagitan niyaon.** (9) Kaniya namang iniyuko ang mga langit, at ibinaba; At salimuot na kadiliman ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa. Awit 18:4-9

Ito po ang apoy na bumababa mula sa langit at nilalamon po ang masasama. Gaya po ng nakasaad sa aklat ng 2nd Esdras mula po sa Apocrypha:

At ang aking Anak ay sasawayin ang masasamang imbensyon ng mga bansang iyon, na dahil sa kanilang masamang buhay ay nahulog sa unos; (38) At ilalagay sa harap nila ang kanilang masasamang pag-iisip, at ang mga pagdurusang kung saan sila magsisimulang pahirapan, na parang apoy:

at lilipulin Niya sila nang walang paggawa sa pamamagitan ng batas na katulad ko. 2 Esdras 13:37-38

Ang parehong pangyayaring ito ay inilarawan po sa Apocalipsis:

At nangagsipanhik sila sa kalaparan ng lupa, at kinubkob ang kampakamento ng mga banal, at ang bayang iniibig: at bumaba ang apoy mula sa langit, at sila'y nasupok. Apocalipsis 20:9

Ang isa pang katibayan po na ang nag-aapoy na apoy na ito ay nagmumula po sa puso ay ipinahayag sa hula ni Satanas:

*Sa pamamagitan ng karamihan ng iyong mga kasamaan, sa kalikuan ng iyong pangangalakal, iyong nilapastangan ang iyong mga santuario: kaya't ako'y naglabas ng **apoy sa gitna mo**; sinupok ka, at pinapaging abo ka sa ibabaw ng lupa sa paningin ng lahat na nanganonood sa iyo. Ezekiel 28:18*

Ganito po talaga ang nangyari kay Kristo, isang apoy ang lumabas po mula sa gitna Niya at sinira po ang Kanyang puso at Siya po ay namatay. Ang lahat ng tumatanggi po kay Kristo ay hahatulan po gaya ng kanilang paghatol po sa Kanya. Isang apoy ang lumalabas po mula sa kanilang mga puso at ang pagpapahirap po sa kanilang mga isipan ay sumisira po sa kanila.

Ang huwaran po ng kamatayan ni Kristo sa Krus ay ang eksaktong huwaran po kung paano ang masasama sa wakas po ay pupuksain. Kaya sa liwanag po ng Krus natutuklasan po natin ang katotohanan ng **MGA PAGHATOL NG DIYOS**:

Ang misteryo ng krus ay nagpapaliwanag sa lahat ng iba pang misteryo. Sa liwanag na dumadaloy mula sa Kalbaryo, ang mga katangian [karakter] ng Diyos na pumuno sa atin ng takot at sindak ay mukhang

maganda at kaakit-akit. Ang awa, lambing, at pag-ibig ng magulang ay nakikitang magkakahalo sa kabanalan, katarungan, at kapangyarihan. Habang minamasdan natin ang kamahalan ng Kanyang trono, mataas at nakataas, nakikita natin ang Kanyang katangian sa magiliw na mga pagpapakita nito, at nauunawaan natin, na hindi kailanman noon, ang kahalagahan ng kaibig-ibig na titulong iyon, "Ama Namin." {GC 652.1}

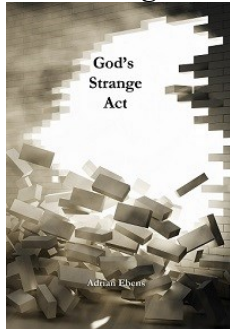
Sa mga tinubos ang krus ay nagdudulot ng kagalakan na walang hanggan ngunit sa masasama ay nagdudulot ito ng kahihyan at pagkawasak. Ang Diyos ay hindi natin kaaway. Ang Diyos ang ating tagapagligtas at tagapagtanggol. Bawat mabuting kaloob at bawat perpektong kaloob ay nagmumula sa Kanya, mula sa Ama ng mga liwanag. Gaano tayo dapat magpasalamat sa Kanyang pangangalaga at proteksyon.

Gusto kong isara po sa sipi na ito:

Nakakatakot ang kalagayan ng mga lumalaban sa banal na pag-aangkin at sumuko sa mga tukso ni Satanas, hanggang sa ibigay sila ng Diyos sa kontrol ng masasamang espiritu. Ngunit ang mga sumusunod kay Kristo ay laging ligtas sa ilalim ng Kanyang pangangalaga. Ang mga anghel na napakahusay sa lakas ay ipinadala mula sa langit upang protektahan sila. Ang masama ay hindi makalusot sa bantay na inilagay ng Diyos sa Kanyang bayan. {GC 517.2}

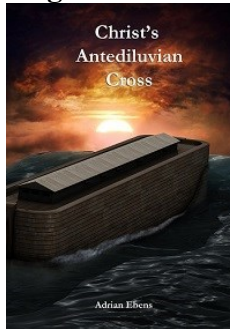
Iba pang mga libro sa seryeng ito – [makukuha sa maranathamedia.com](http://makukuha.sa.maranathamedia.com)

Kakaibang Gawain ng Diyos

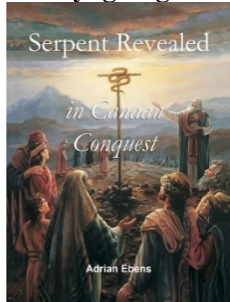
Ano ang kahulugan ng “Kakaibang Gawain ng Diyos” gaya ng ipinahayag sa Isaias 28:21? “Sapagka’t ang Panginoon ay babangon na gaya sa bundok ng Perazim, **Siya’y magagalit** na gaya sa libis ng Gabaon, upang Kaniyang magawa ang Kaniyang gawain, ang Kaniyang kakaibang gawain; at isakaturap ang Kanyang gawa, ang Kanyang kakaibang gawa.” Sa wakas ba ay bumangon ang Diyos sa wakas at gumawa ng isang bagay na itinuturing na kakaiba at kumikilos nang wala sa pagkatao upang alisin sa mundo ang kasalanan at mga makasalanan? Paano ito nakakasundo sa inihayag sa mukha ni Jesucristo?

Ang Cross ni Kristo Sa-Wala-Pa-Ang-Baha

“At sinabi ng Dios kay Noe, Ang wakas ng lahat ng laman ay dumating sa harap Ko; sapagkat ang lupa ay napuno ng karahasan sa pamamagitan nila; at, narito, Aking lilipulin sila kasama ng lupa.” Gen 6:13. Nilunod ba ng Diyos ang mundo para pangalagaan ang sangkatauhan? Ano ang kinalaman nito sa Krus ni Kristo? Mayroon bang mga pahiwatig para sa atin sa Mga Awit 18 na nagsasalita tungkol sa Krus sa wika ng baha? “Ang misteryo ng Krus ay nagpapaliwanag sa lahat ng iba pang misteryo. Sa liwanag na dumadaloy mula sa Kalbaryo, ang mga katangian [KARAKTER] ng Diyos na pumupos sa atin ng takot at sindak ay mukhang maganda at kaakit-akit.” - GC 652

Inihayag ang Ahas sa Pagsakop sa Canaan

Paano natin ipagkakasundo ang malawakang pagpatay ng Israel sa mga bansa sa pamamagitan ng espada laban sa mga salita ni Kristo?

...sapagkat silang lahat na humahawak ng tabak ay mamamatay sa tabak.

Hindi lamang mga lalaki, babae at mga bata din:

Deut 2:34 At ating sinakop ang lahat niyang bayan nang panahong yaon, at ating lubos na nilipol ang mga lalake, at ang mga babae, at ang mga bata, sa baw’t bayan, na wala tayong iniwang nalabi:

Huwaran ng Paghuhukom ng Diyos

Karamihan po sa mga Kristiyano ay may matatag na ideya tungkol po sa poot at mga paghatol ng Diyos, tungkol po sa Kanyang mga pagdalaw, Kanyang paghihiganti at Kanyang mga parusa. Naniniwala po sila, na kumakatawan po ito sila sa isang aktibong pagkilos ng Diyos na nawawalan po ng pasensya sa isang tiyak na punto at nagpaparusa po at nag-aalis sa mga lumalabag sa Kanyang batas sa pamamagitan po ng pag-uutos sa Kanyang mga banal na anghel na saktan, pahirapan at patayin po ang mga tao at sa pamamagitan ng paggamit po ng mga puwersa ng kalikasan sa isang mapanirang paraan po upang makamit ang Kanyang layunin na wasakin po ang tumalikod. *Ngunit paano po nakakarating ang mga tao sa ganitong konklusyon po?*

Sa pamamagitan po ng mga kuwento ng Krus ni Kristo at ang pagkawasak ng Jerusalem ay natuklasan po natin ang isang HUWARAN para sa parehong mga paghatol ng Diyos at ang huling pagkawasak ng masasama.

1. Ang Diyos ay nagbabala, nagwawasto, sumasaway at nagtuturo sa tanging daan ng kaligtasan
2. Sinusunod ng mga tao ang kanilang sariling landas, hiwalay sa Espiritu ng Diyos
3. Kahit na pagkatapos ng paulit-ulit na mga babala pinipili nila ang kanilang sariling paraan
4. Inilalagay nila ang kanilang sarili sa kabila ng Kanyang proteksyon
5. Inalis ng Diyos ang Kanyang mga pagpapala at inaalís ang Kanyang pangangalaga
6. Ang Espiritu ng Diyos ay binawi
7. Hindi inutusan ng Diyos ang Kanyang mga anghel na pigilan ang mga desisyong pag-atake ni Satanas sa kanila
8. Ang kapangyarihan ni Satanas ay kumikilos sa dagat at sa lupa, na nagdudulot ng kapahamakan at kabagabagan at tinatangay ang mga tao upang matiyak ang kanyang biktima.